

RAZPORED SV. MAŠ

07.12.2020 PONEDELJEK Ambrož, škof in c. učitelj			+ NADA FABAC, Križ 109, 8.dan
08.12.2020 TOREK BREZMADEŽNO SPOČETJE DEVICE MARIJE			+ ALEKSANDER FURLAN, Dobravlje 3, 8.dan
09.12.2020 SREDA			+ ZORO GOMEZEL, Tomaj 112
10.12.2020 ČETRTEK			+ MARIJA VRAN, Tomaj 97
11.12.2020 PETEK			+ FRANC JANČAR, Tomaj 120
12.12.2020 SOBOTA			+ OLGA URBANIJA, p.n. Tomaj 19
13.12.2020 3. ADVENTNA NEDELJA (sv. Lucija)			ZA ZDRAVJE FARANOV

PRIPOROČAM SE ZA NAROČILA SV.MAŠ. Sv.maše so zasebne, brez ljudstva.

MOLITEV OB ČASU EPIDEMIJE:

Oče usmiljenja in tolažbe,
tvoj Sin Jezus Kristus

nam je s križem pokazal vrednost trpljenja.

Pomagaj našim bratom in sestram,
ki že nosijo križ bolezni in so preizkušani.

Nakloni jim izboljšanje zdravja,
njihovim svojcem pa pogum in zaupanje.

Vsem zdravstvenim delavcem daj moč in zdravje,
da bodo vztrajali v ljubezni do bolnikov,
raziskovalcem pa, da bodo čim prej odkrili uspešno zdravilo.

Nam in vsemu svetu daj svoj blagoslov,
da bomo rešeni bolezni

in se ti bomo mogli s tvojo Cerkvijo zahvaljevati.

Amen.

Sv. Marija, zdravje bolnikov – prosí za nas.

Sv. Rok, zavetnik zoper kužne bolezni – prosí za nas.

ŽUPNIJA TOMAJ

OZNANILA ZA: TOMAJ AVBER in KAZLJE
2. ADVENTNA NEDELJA

Štev.:50/LETO VIII.

06. DECEMBER 2020

Iz svetega
evangelija po
Marku (Mr 1,1-8)

Z a č e t e k
evangelija
J e z u s a
Kristusa,
Božjega Sina;
k a k o r j e
zapisano pri
p r e r o k u
Izaju:

» G l e j ,
p o š i l j a m

svojega glasnika pred tvojim obličjem, ki bo pripravil tvojo pot.
Glas vpijočega v puščavi: Pripravite Gospodovo pot, zravnajte
njegove steze!«

Tako je nastopil Janez Krstnik v puščavi in oznanjal krst
spreobrnjenja v odpuščanje grehov. K njemu je prihajala vsa
judejska dežela in vsi Jeruzalemčani. Dajali so se mu krstiti v
reki Jordan in priznavali svoje grehe. Janez je bil oblečen v
kameljo dlako in imel usnjen pas okoli ledij. Jedel je kobilice in
divji med. Oznanjal ie: »Za menoi pride močnejši od mene in

Telefon: **041 649 617**; Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TRR: SI56 1971 0501
2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik;
gabrijelvidrih1@gmail.com; Tel.: **041 302 147**; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

SPREJETI OSVOBODITEV IN VESELJE

Na prvi pogled izgleda, da je advent nekoliko prekratek, da bi lahko v ta čas vstavili nekaj več energije, kot npr. postni čas, ki nas dlje pripravlja na Veliko noč. Kot da je čas, ki nam je na razpolago skrčen, kot nekakšno umiranje starega, kajti z Božičem prihaja med nas nova toplota, novo rojstvo, saj se bodo tudi od tega dne dnevi daljšali, čeprav počasi a zanesljivo v novo pomlad.

Tudi Izraelsko ljudstvo je pričakovalo osvoboditev izpod babilonskega jarma, kamor so bili izgnani leta 586 pr. Kristusom. Prerok Izaija jim zato oznanja rešitev, kajti Bog ne pozablja na svojo zvestobo in svoje obljube, četudi izvoljene preizkuša z asirsko in babilonsko invazijo. Bo pa strašno kaznoval tiste, ki so izkoriščali svojo moč za nadlegovanje zatiranih ljudi v letih izgnanstva in naznanja »da je njena tlaka dokončana, da je njena krivda poravnana, ker je prejela iz Gospodove roke dvojno kazen za vse svoje grehe" (prim. Iz 40, 1). Končno bo prišlo do osvoboditve in doma bo nastopilo neizmerno veselje, ko se bodo Božji ljubljenci vrnili v svojo deželo.

Bog to veselje razglša po preroku Izaiju, ki je »glas vpijočega v puščavi« ki kliče: »V puščavi pripravite pot Gospodu, zravajte v puščavi cesto našemu Bogu! (prim. Iz 40,2) Ljudstvo, ki je v stanju duhovne suhosti in praznine, v kateri se znajde vsak ujetnik, bo vstopilo v novo dobo, a obstaja pogoj: glede na to novost je človek poklican, da zapolni svoje duhovne vrzeli tako, da obnovi svojo pripadnost Bogu, da svoje življenje usmeri k zapovedim in konča z grehom in krivico.

Nujno je, da se spreobrne k Bogu, da se usmeri k »novemu«, da se tega drži in sprejema usmiljenje na svoboden in spontan način, ne da bi pri tem odstopal od božjih opozoril. Prav zato, ker je samo Bog osvoboditelj, mora človek pustiti, da ga Bog osvobodi, da vztraja po zakonu svobode, da ne zadovolji strastem, ampak da živi v polni službi Bogu (prim. 1 Pt 2,16).

Že na prvo adventno nedeljo nam je Izaija ponazoril to splošno zaskrbljenost ljudi in resnično željo: »Če si prebodel nebesa in se spustil...« Zlomljeni človek čuti željo, da bi ga Bog dosegel, ker se zaveda, da si le v njem lahko povrne moč in zaupanje, da se odkupi iz napačnega in iluzornega potovanja. V tej zgodbi ugotavljamo, da Bog ne samo trga nebesa, ampak nebo približuje zemlji. Vendar ne le s prihodom osvoboditve izraelskega ljudstva, ampak predvsem s prihodom svojega Sina, ki bo postal človek, da nas vse osvobodi iz suženjstva greha. V Betlehemu, v otroku Jezusu se bosta pridružila nebesa in zemlja, tisto, kar je daleč, nam bo postalo znano in verige, ki so nas zatirale, bodo uničile njihove okove. Iz tega razloga smo tako kot Izraelci tudi mi poklicani v upanje in veselje, pa tudi v zaupanja vredna pričakovanja, polna dobrotelnosti.

Glas vpijočega v puščavi nam daje Janez Krstnik, ki nas vabi, da umremo sebi s krstom spreobrnjenja iz grehov, ki se bo pripravil na osvobodilni krst, ki ga bo prinesel Kristus. Pravzaprav nas tudi Pavel opominja, da bomo ob krstu potopljeni v Kristusovo smrt in nato od vstalega deležni njegove slave (Rim 6, 3 - 11). Krst križa starega človeka v nas, tako da je našo grešno preteklost obsodil na smrt in nas poklical v novo življenje.

Jezusov krst, katerega Janez Krstnik je predobraz, umira grehu, da bi znova vstali s Kristusom. Janez Krstnik s svojim zunanjim obrednim krstom, ki označuje spreobrnitev iz greha, nas vabi, da umremo zaradi svojih zavajajočih strasti, razvad, napak in predvsem, da umremo sami sebi, tako da ubijemo greh, da bi človeka oblekli v skladu z novo miselnostjo in v Kristusovo znanje (Ef 4,22-23), ki nas bo po obljubi prišel osvoboditi, da bomo ostali svobodni in osvobojeni.

To je opozorilo, naj "pripravimo Gospodovo pot", da si poravnamo poti: v puščavi, v svoji nezavedni samoti poslušamo pomirjujoč glas, ki naznanja veselje, a vabi tudi k spreobrnjenju. Kar nas torej obvešča o skorajšnjem prihodu, in je hkrati zahteva. Ta prihod je označen kot srečanje; da to pričakovanje ni tesnoba, ampak upanje, ki ga izprosi ponižnost in se skupaj z njim prelevi v iskreno dobrotelnost.

Osvoboditev je zdaj tako blizu, kot je bila v času babilonskega izgnanstva. Vprašajmo se pa: ali res želimo, da nas Gospod osvobodi greha, ki je korenina vsega našega zla? Ali pa se pretvarjamo, da nas preprosto osvobodi zla, ki nas prizadene, brez kakršne koli podpore, skoraj kot urok ali sebično zadovoljstvo? Stara modrost je rekla: »Zakaj ne greš k zdravniku?« A moj odgovor: »Kaj pa bom tam počel? Ne želim nehati piti in kaditi in delati neumnosti... ". To pomeni, da če po eni strani čutimo potrebo po osvoboditelju, ki se prepozna v Jezusu, Božjem Sinu, ki nas prihaja na svet, da nas odkupi od naših temeljnih slabosti, po drugi strani pa raje ostajamo odvisni od svojih navad in novotarij brez vsake vrednosti, četudi so na prvi pogled dobre in priročne, predstavljajo pa še vedno nadlogo. Vemo, da se moramo spremeniti, vendar dejansko izključujemo spremembe svojega življenja in svojih navad.

Zato se je treba najprej spreobrniti: to je prava »metanoia« kar pomeni dokončno odrekanje določeni samozagledani miselnosti, pomeni predpostavko popolnega zavedanja našega negotovega stanja, spoznanje, da je edini Bog veljavna alternativa. Da bi se potem lahko odločili za Boga, moramo biti prepričani v svoje slabo počutje in škodljivo stanje. Prepričati se pomeni spreobrniti se in pripraviti pot, tako da nepreklicno sprejmemo osvoboditev, ki prihaja po Gospodovi učlovečeni Besedi. Odprimo razum in um, da je ta Beseda tisti otrok, ki se želi roditi v nas. Ni takšen kot ti, je drugačen, zato ga sprejmi takšnega kot je. Želi živeti v tebi, želi se stalno rojevati v tebi in me nositi v svojem naročju (prim. Iz 40,11).